

ПРОТОКОЛ

№ 2019

гр. Варна, 21.12.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мила Й. Колева

Членове: Тони Кръстев
Десислава Г. Жекова

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
Сложи за разглеждане докладваното от Мила Й. Колева Въззивно гражданско дело № 20233100502133 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 13:36 часа се явиха:

Въззивното дружество „ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД, редовно призовано, не се явява законният представител на дружеството, представлява се от **адв. Н. В.**, с пълномощно по делото.

Въззиваемата страна „КИРАМИК ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ООД, редовно призован, явява законният представител на дружеството – управителя С. П., представлява се от **адв. П. П.** с пълномощно по делото.

АДВ. В.: Да се даде ход на делото.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И: **ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО**

СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ, на основание чл. 268, ал. 1 от ГПК **ДОКЛАДВА** постъпилата въззивна жалба, съобразно постановеното в разпоредително заседание Определение № 4555 от 05.12.2023 година.

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по постъпила въззивна жалба с вх. № 57570/01.08.2023 г.

от ЗК „Лев инс“ АД, ЕИК: 121130788, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. Симеоновско шосе” № 67А, чрез адв. Н. В. – ВАК, срещу Решение № 2299/23.06.2023 г., постановено по гр. дело № 9402/2022 г. по описа на ВРС, 35 състав, с което е осъдено ЗК „Лев инс“ АД, ЕИК: 121130788, да заплати на „Керамик Груп България“ ООД, ЕИК: 103837566, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Люлебургас“ № 1, вх. Е сумата от 23065.28 лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди, представляваща сбор от стойността на: 6 бр. ламинирани стъкла VSG 24 мм. KGS 1623 мм. x 3530 мм., с единична цена от 3351.60 лева, или на обща стойност 20109.60 лв., унищожени в резултат на застрахователно събитие от 05.05.2021 г.; 407.68 лв. - стойност на дървена кутия, унищожена в резултат на застрахователно събитие от 05.05.2021 г.; 2548.00 лв. - транспортни разходи, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателно изплащане на задължението, както и сумата от 1755.50 лв., представляваща обезщетение за забава върху главницата от 23065.28 лв., начислено за периода 15.10.2021 г. - до 18.07.2022 г., на основание чл. 435, ал. 1 КЗ.

В жалбата си въззивникът обосновава оплаквания за недопустимост, а в условията на евентуалност – за неправилност и необоснованост на решението в цялост. На първо място, посочва се в жалбата, че съдът е постановил решението си като е нарушил задължението си да съобрази твърденията и исканията на страните, въз основа на които да се изведе точната правна квалификация на претенцията и обоснове изводите си въз основа на събраните по делото доказателства през призмата на доводите и възраженията, поддържани в процеса. Навеждат се твърдения за това, че искът е недопустим, тъй като е предявен преди настъпването на правната възможност за това, като се прави позоваване на чл. 435 от КЗ. Твърди се, че застрахователното обезщетение се заплаща или въз основа на доброволно тристранно споразумение, или въз основа на одобрено по чл. 16 от НУРЗЗПС от застрахователя споразумение между застрахования и увреденото лице. В чл. 435 от КЗ било предвидено, че ако застрахованият е удовлетворил увреденото лице, той имал право да получи от застрахователя застрахователното обезщетение при спазване на изискванията на чл. 434 от КЗ, който предвиждал, че спогодбата между увреденото лице и застрахования, както и признаването на задължението от застрахования, има действие за застрахователя, ако той ги одобри. По делото не било спорно, че нито застрахователят е взел участие при подписването на двустранния протокол, нито в следствие го е одобрил, поради което не е била осъществена предпоставка за успешно провеждане на иска по чл. 435 от КЗ. Не са били осъществени и други хипотези, които давали възможност на застрахования да получи обезщетение за вреди на трето лице, посочени в чл. 18, ал. 2 от НУРЗЗПС по предявен от увреденото лице иск срещу застрахования или евентуално срещу застрахователя по чл. 13, ал. 3 от Наредбата иск. Тъй като нито една от тези хипотези не била осъществена,

искът бил преждевременно предявен, а твърдяното задължение не било изискуемо. Въз основа на тези твърдения се излагат доводи, че обжалваното решение е постановено по недопустим иск.

По отношение на евентуалните доводи за неправилност на обжалваното решение се излагат съображения, че сключеният между ищеца и ответника застрахователен договор бил от сферата на имущественото застраховане, като за да се ангажира отговорността на застрахователя по този договор, следвало да са налице следните предпоставки: 1. Наличие на валидно сключен застрахователен договор, който да обезпечава причинени вреди чрез покритие отговорността на изпълнителя; 2. Наличие на осъществен по време на действие на застраховката предвиден и покрит застрахователен риск; 3. Настъпване на имуществени щети за застрахования по застрахователния договор в резултат на настъпилото застрахователно събитие; 4. Застрахованият да е изправна страна по застрахователния договор, в т.ч. да е изпълнено задължението за уведомяване на застрахователя в съответствие със законовите изисквания и ОУ на договора за застраховка. В случая било безспорно установено само наличието на първата предпоставка и били налице категорични доказателства за липсата на останалите предвидени от закона предпоставки, включително и доказателства делинквентът да е изпълнил задължението си за уведомяване на застрахователя за настъпилото застрахователно събитие. Сочи се, че за ответника не е възникнало задължение за изплащане на застрахователното обезщетение, тъй като събитието не представлявало покрит застрахователен риск, като в тази връзка се прави позоваване на т.3.7., раздел III. „СПЕЦИАЛНИ ИЗКЛЮЧЕНИЯ", т.3 от Общите условия приложими към процесната застрахователна полица; т.9.5. от Общите условия по застраховка „Професионална отговорност"; т.9.6. от същите условия и т.27.3, Раздел IX „ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ЗАСТРАХОВАНИЯ" от Общите условия по процесната застраховка. Наред с това се излагат съображения, че застрахованият не е изпълнил задължението си да уведоми писмено застрахователя за настъпването на застрахователното събитие в 7-дневен срок от узнаването му. Също така се твърди, че представеното по делото споразумение между „Керамик Груп България" ООД и „Лидл България" не обвързвало по никакъв начин ответника, като отделно от това по делото липсвали доказателства чия собственост са шестте броя стъкла за депо за колички, както и за това същите действително ли са унищожени и, ако това е така, дали това се дължи на действия на служител на ищеца. Налице били безспорни доказателства, че вредата била причинена от трети лица, за чиято дейност и деликтни действия застрахователя не носел отговорност. На последно място, твърди се, че по делото липсвали доказателства, че към датата на деликта – 05.05.2021 г. Евгени Джендов е бил все още служител на „Керамик Груп България" ООД.

Направено е искане обжалваното решение да бъде обезсилено като недопустимо, а ако това не бъде възприето, се иска отмяната му като неправилно и постановяване на нова, с което предявените срещу ответника

искове да бъдат отхвърлени. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от въззиваемата страна „Керамик Груп България” ООД, с който се излагат доводи за неоснователност на жалбата и правилност и законосъобразност на първоинстанционното решение.

АДВ. В.: Поддържам въззивната жалба. Нямаме възражения по доклада.

АДВ. П.: От наша страна се поддържа изцяло отговора на въззивната жалба, като оспорваме въззивната такава. Запознати сме с определението и нямаме възражения.

С оглед изразеното становище на страните, **СЪДЪТ** намира, че следва да бъде обявен за окончателен проектодоклада по делото, така както е обективиран в Определение № 4555 от 05.12.2023 година, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА за окончателен проектодоклада по делото, обективиран в Определение № 4555 от 05.12.2023 година.

АДВ. В.: Няма да сочим други доказателства. Представяме списък на разноските.

АДВ. П.: Нямаме други доказателствени искания. Представяме списък на разноски, ведно с доказателства.

АДВ. В.: Правя възражение за прекомерност евентуално на адвокатското възнаграждение.

СЪДЪТ счете делото за изяснено, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. В.: Моля да се произнесете със съдебен акт, в който да приемете изцяло нашите възражения, посочени във въззивната жалба. Считаме, че пороците на първоинстанционното решение не са едно или две. Подробно сме ги описали, затова няма да се повтарям.

Моля за решение в този смисъл.

АДВ. П.: Моля в законоустановения срок да се произнесете с решение, по силата на което да потвърдите изцяло първоинстанционното решение на Варненския районен съд, като правилно и обосновано, постановено при обстоен анализ на доказателствения материал по делото. Моля да приемете, че оплакванията, които са изложени от насрещната страна във въззивната жалба са изцяло несъстоятелни по отношение на пороците на съдебния акт. Доводи защо да сторите това, сме изложили обстойно в отговора на въззивната жалба, които Ви молим да считате и като такива по същество пред Вас.

Моля също така и да присъдите разноските, които е сторило представляваното от мен дружество за настоящата инстанция.

СЪДЪТ обяви устните състезания за приключили и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения едномесечен срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което е приключило в 13,39 часа.

Председател: _____

Секретар: _____